

ת"פ 7351/08/19 - מדינת ישראל נגד נתן בן שטריט

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7351-08-19 מדינת ישראל נ' בן שטריט (עציר)

ת"פ 69723-01-20 מדינת ישראל נ' בן שטריט

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוהיון תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

נתן בן שטריט (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד לימור זקן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום.

ת"פ 7351-08-19 (התיק העיקרי)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.5.2019 בחנות טלפונים, גנב הנאשם מכשיר פלאפון מסוג גלקסי שהיה בבעלות עובד של החנות. הנאשם נטל את המכשיר מעמדתו של העובד ועזב את החנות. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירת **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**).

ת"פ 69723-01-20 (התיק המצורף)

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.5.2019, הגיע הנאשם לחנות פלאפונים וביקש לרכוש מוצרים שונים. הנאשם מסר למוכר בחנות כרטיס אשראי השייך למתלונן. המוכר ניסה לחייב את כרטיס האשראי, אולם העסקה לא אושרה על ידי חברת האשראי. משהבחין בכך הנאשם, מסר למוכר כסף מזומן בתמורה למוצרים. באותן נסיבות, החזיק הנאשם כרטיס אשראי, כרטיס קופת חולים וכרטיס מועדון השייכים למתלונן. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ב - 1986 + סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השני, ביום 17.6.2019, הגיע הנאשם לחנות סלולר "קשר כשר". הנאשם נכנס לחנות, נטל מכשיר MP3 בשווי כ - 200 ש"ח ויצא מהחנות. לאחר יומיים, ביום 19.6.2019, הגיע הנאשם לאותה חנות, נכנס, נטל מכשיר MP3 בשווי כ - 200 ₪ ויצא מהחנות. בגין כך, הורשע הנאשם **בשתי עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק**

העונשין.

מהלך הדין

ביום 5.8.2019 הוגש נגד הנאשם כתב אישום בתיק העיקרי, אלא שהנאשם לא התייצב למספר דיונים בעניינו, לכן ביום 9.11.2020 התליתי את ההליך והוצאתי צו מעצר כללי נגד הנאשם. הנאשם נעצר וההליך חודש. ביום 24.3.2021, הודה הנאשם והורשע בתיק העיקרי ונשלח לשירות מבחן בחיפה, מקום מגוריו של הנאשם, על מנת שיוגש תסקיר בעניינו. ביום 19.9.2021, שירות המבחן הודיע כי הנאשם עצור עד תום הליכים בבית מעצר "קישון", לכן לא הוגש תסקיר לעונש בעניינו. עוד נמסר, כי במהלך השיחה, הנאשם היה נסער, התנהל באופן לא סדור וכי לא ניתן היה לקיים עמו שיחה מסודרת. ביום 3.10.2021, הודה הנאשם והורשע בתיק המצורף.

ראיות לעונש

לנאשם 20 הרשעות בעבירות רכוש, אלימות וסמים. הוא ריצה למעלה מ-12 שנות מאסר במצטבר מתוך 55 שנותיו.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טענה כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בגין כל אחד מהתיקים נוכח טיבם ונוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם. מאידך, הסניגורית ביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהתחשב בנסיבותיו האישיות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות רכוש פוגעות במרקם החיים התקין ובערכי הקניין והפרטיות כפי שהוכר בפסיקה [ע"פ 8627/14 **דביר** נ' **מ"י** (מיום 14.7.15)]. בענייננו, הפגיעה בערך המוגן, בינונית נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: באשר לתיק העיקרי - מדובר בניצול הזדמנות לצורך השגת רווח כלכלי מהיר. הנאשם אחראי למעשים. באשר לתיק המצורף - הנאשם החזיק בכרטיס אשראי של המתלונן כך שאין ספק כי מדובר בעבירה מתוכננת. גם גניבת מכשירי ה-MP3 הייתה מתוכננת, הואיל והנאשם נכנס לחנות בהפרש של יומיים ובכל פעם נטל מכשיר ויצא מהחנות מבלי לשלם ויש בכך נסיבה לחומרה. בשני התיקים המניע לביצוע המעשים הוא כלכלי. הנאשם כאדם בוגר צריך היה להימנע מביצועם ולו האחריות הבלעדית.

מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת גניבה, מעלה מנעד רחב התלוי בנסיבות המעשה

והעושה. בחינת הפסיקה מלמדת כי העונש הנהוג בגין מקרה בודד של עבירת רכוש קלה כגון גניבה, נע בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, לבין מאסר קצר של חודשים בודדים. בהקשר זה ראו לדוגמה רע"פ 6365/13 קליינר נ' מ"י (מיום 23.9.2013) שם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר פלילי מכביר שגנב פלאפון, שם הוחלט על מתחם שבין חודשיים ל-8 חודשי מאסר. בת"פ 924-11-16, מ"י נ' אבו אלהוא (מיום 9.1.2017) קבעתי מתחם ענישה בין עבודות שירות ל-24 חודשי מאסר לאדם שגנב טלפון מחנות ולחובתו היה עבר פלילי משמעותי ומאסר מותנה דומה. אשר לעבירות הונאה בכרטיס אשראי - ניתן למצוא מנעד רחב של עונשים שבעיקר תלוי בהיקף המרמה ובנסיבותיה. מכאן שעונשי מאסר ואף דו סיפוריים הם אפשריים וזאת לצד נסיבות בהם ניתן למצוא הטלת של"צ. מפנה לרע"פ 5986/17 הפט נ' מ"י (מיום 27.7.2017) שם אושר מתחם ענישה של בין מאסר קצר עד שנת מאסר בנסיבות של גניבה בכרטיס אשראי בסכום של 6000 ₪. הענישה שם אינה רלבנטית בשל עבירות נוספות.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה בתיק העיקרי צריך לעמוד בין חודש ל-5 חודשי מאסר בפועל, ובתיק המצורף, אני קובע כי מתחם אחד שבין מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר בפועל, כאשר מדובר באירוע אחד בהתאם למבחנים שנקבעו בע"פ 4910/13 בני נ' אבר נ' מ"י (מיום 29.10.2014), זאת בשל סמיכות הזמנים ואופי העבירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לזכות הנאשם, קבלת האחריות ונסיבות חייו הקשות, הניכרות על פניו וגופו, נוכח שימוש מאסיבי בסמים לאורך השנים, העומד מאחורי ביצוע העבירות. לחובתו, עברו הפלילי המכביד מאוד.

המיקום במתחם - יש למקם את הנאשם עד לאמצע המיקום במתחמים שקבעתי באופן משוקלל

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי מלא של ימי מעצרו בשני התיקים ע"פ חישוב שב"ס שיכריע - קובע כי 3 חודשים ירוצו במצטבר לעונש אותו מרצה כעת ו-3 חודשים ירוצו בחופף;
- ב. 6 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש בתוך שלוש שנים משחרורו.

למרות אופיין הכלכלי של העבירות, נוכח מצבו האישי הקשה של הנאשם, לא מצאתי לפסוק רכיב כספי.

ככל שקיימות הפקדות יחולטו.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.